

РЕШЕНИЕ

№ 146

гр. **, 09.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ** в публично заседание на единадесети март през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Румяна Ат. Танева

при участието на секретаря С.и Хр. Чапанова
като разгледа докладваното от Румяна Ат. Танева Търговско дело №
20255500900184 по описа за 2025 година

Предявен е иск с правно основание чл. 432, ал. 1 КЗ, във вр. чл. 45 ЗЗД и акцесорна претенция по чл. 496, ал. 1 КЗ вр. чл. 86 ЗЗД.

В исковата молба се твърди, че на 21.01.2024г., около 19.55ч. на *** /в участъка над ж.п. надлез/, в тъмната част от денонощието, е възникнало пътно транспортно произшествие /ПТП/ при което са причинени тежки травматични увреждания на ищеца Д. С., в качеството му на пътник в лек автомобил „БМВ 320 Д“, с рег.№ **. Този автомобил се е движил в посока север юг по бул. *** в своята лента за движение. В посока север се е движел лек автомобил **т, с рег. № **, управляван от М. А. М.. Северно от „***“, при извършване на неправилна маневра изпреварване от движещия се в посока юг-север лек автомобил. **т“, с рег. № **, последният е навлязъл в насрещната лента за движение, в резултат на което е последвал челен удар между двата автомобила. Впоследствие са настъпили сблъсъци и с още два автомобила, посочени като участници №3 и № 4 в съставения Констативен протокол за ПТП. Единствената причина за възникване на пътния инцидент е неразрешено навлизане на лек автомобил **, рег. №** в източната лента на западното насрещно платно за движение, въпреки наличието на двойна непрекъснатата линия/М2/ между двете платна.

Излага, че за гореописания пътен инцидент е съставен Констативен протокол за ПТП с пострадали лица УРИ 1228р-1647от 23.012024г. на ОДМВР-**, сектор „Пътна полиция“. От него е видно, че в резултат на описаното ПТП е пострадал Д. М. С., ЕГН *****, пътник в лекия автомобил, БМВ320Д“, с рег.№ **, посочен като участник № 6 в констативния протокол.

Посочва, че с протоколно определение от 12.05.2025г. по НОХД

№1223/2025г. по описа на Районен съд - **, съдът е одобрил постигнатото споразумение между страните, по силата на което е признал обвиняемия М. А. М., ЕГН***** за виновен в това, че при управление на МПС- лек автомобил **т, с рег. № *** е нарушил правилата за движение, визирани в ЗДВП и по непредпазливост е причинил средна телесна повреда на три лица, като по отношение на Д. М. С. е причинена двустепенна средна телесна повреда, изразяваща се в многофрагментно счупване тялото на дясна бедрена кост, причинило трайно затруднение на движенията на десния долен крайник, за срок по-дълъг от 30 дни; травма на корема с установени разкъсвания на черва и хемоперитониум, причинило разстройство на здравето, временно опасно за живота. За извършеното престъпление по чл.343,ал.3 предлож.3, б."А", предпож.2, във вр. с чл.342,ал. 12 предлож.3 НК, във вр. с чл.54 НК, на обвиняемия М. А. М., му е наложено наказание лишаване от свобода"за срок от една година, чието изпълнение е отложено за срок от три години. На основание чл.343г във вр. с чл.37 ал. 1,т.7НК, деецът е бил лишен от право да управлява МПС за срок от 1 година. Определението на съда е влязло в законна сила.

Посочва, че в настоящия случай, следва по аналогия да се приложи императивната разпоредба на чл. 300 от ГПК според която влязлата в сила присъда /в случая Определение/ на наказателния съд е задължително за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от деянието, относно това дали е извършено, неговата противоправност и виновността на дееца. Обстоятелствата, установени с цитирания съдебен акт, а именно настъпилото ПТП, виновността на водача на лек автомобил **т, с рег.№ **, претърпените вреди и причинно - следствената връзка са безспорно установени. От изложеното е видно, че в конкретния случай е доказано, че именно М. А. М., ЕГН *****, като водач на лек автомобил **т, с рег.№ **, рег.№ ** и поради нарушаване на правилата за движение е причинил двустепенна средна телесна повреда на ищеца. Към установеното от наказателния съд следва да се добави и факта, че М. А. М. е управлявал автомобила си под въздействието на наркотични вещества, като е установено наличие в урината на амфетамин, метамфетамин и метаболити на кокаина.

Излага, че ищецът е без спомен от самото ПТП и транспортирането му до УМБАЛ *** - **, където е приет в много тежко увредено съС.ие, с опасност за живота. Още същата вечер по спешност и под обща упойка му е била направена коремна операция. Поставен е в медикаментозна кома, на изкуствено дишане в продължение на 4/четири/деноноция. В този период и поради реалната опасност за живота му, той е бил под поС.но лекарско наблюдение в Отделението по анестезиология, реанимация и интензивно лечение /ОАРИЛ/.

Посочва, че на 25.01.2024г. той е бил преместен в клиниката по ортопедия и травматология. Първият му спомен след ПТП е именно от тогава, когато попитал „къде съм" и „какво става". Именно тогава той разбрал за първи път, че е претърпял тежък инцидент и е получил сериозни увреждания.

Тъй като не можел да става и да се обслужва сам, като придружител в болничната стая се е наложило да остане майка му. Поради липсата на места, последната е трябвало да спи на земята, за да бъде непрекъснато до сина си и да го обгрижва.

Сочи, че на следващия ден му е била направена втора операция, като под обща упойка е било извършено открито наместване на счупване с вътрешна фиксация на бедро. Болничното му лечение в клиниката по ортопедия и травматология продължило десет мъчителни дни. През този период, той изпитвал силни и непоносими болки по цялото тяло, поради което не е могъл да спи въпреки вземаните приспивателни. Не е можел да стане от леглото и да ходи до тоалетна, което е наложило да му бъде поставен катетър и памперс. Не е можел дори да се обърне в леглото и е бил принуден да лежи абсолютно неподвижен.

Посочва, че поради тежката коремна операция му е било забранено да се храни по естествен начин. Храненето е било изкуствено чрез абокат, поставен във врата му. Около 4-5 дни след втората операция, започнал с помощта на майка си да се храни по-малко с бебешки храни, основно пюре. Постепенно започнал да приема и пасирани супи, които му приготвяли и доставяли неговите близки.

Посочва, че на 05.02.2024г., ищецът е бил преместен в отделението по рехабилитация. С помощта на проходилка и две патерици, започнал отново да се учи как да ходи. Поради невъзможност да направи повече от няколко крачки, за извършване на медицински изследвания и снимки е трябвало да ползва инвалидна количка. Започнало бавно подобрене на общото му състояние, като към края на болничния си престой, пациентът вече се хранил самостоятелно, без помощта на майка си.

Твърди, че на 25.02.2024г., Д. М. С. бил изписан от болницата, но тъй като не е бил в състояние да се обслужва сам, не е могъл да остане в гр.**, където работи и живее от няколко години.

Наложително е било да се прибере в родното си село ***, където грижите за него били поети изцяло от майка му. С нейна помощ е започнал бавно и постепенно да става и ходи до тоалетна. Необходима му е била помощ и при хранене-да се изправи и седне на масата, да му се приготви и сервира храната и т.н. В продължение на три месеца, той е бил изцяло зависим от грижите на майка си. Излага, че за период от около 6 месеца, ищецът е могъл да се придвижва на малки разстояния самостоятелно с помощта на помощно средство-две патерици. Било му е абсолютно забранено да стъпва на оперирания крак. След това още в продължение на един месец, придвижването му е било възможно вече само с една патерица. През това време ищецът бавно се възстановявал и постепенно започнал все по самостоятелно и без чужда помощ да се обслужва. В село *** той останал до

изтичане срока на болничния му лист, след което през втората половина на м.септември 2024г. се е върнал в гр. ** и започнал работа, с уговорката да му бъде давана по-малко натоварена физически работа.

Посочва, че все още и до настоящия момент, въпреки стриктното спазване на всички медицински препоръки и значително подобряване на здравословното му състояние, ищецът все още не е възстановен от получените травматични увреждания. При малко по-голямо физическо натоварване или рязка промяна във времето, изпитвал сериозни болки в оперирания крак.

Често получавал болка и схващане на врата. Вследствие претърпените травми на челото, бузата и носа са останали сериозни белези. Налице са и наранявания по зъбите му, които му причинявали дискомфорт при хранене.

Излага, че най-сериозен проблем обаче оставало състоянието на десния му опериран крак който е с 1 см. по-къс от левия крак. Поради изключително тежкото увреждане, все още не било налице пълно възстановяване. По лекарско предписание, на 26.02.2025г. ищецът е постъпил за лечение в Специализираната болница за рехабилитация в гр.Павел баня. Лечението му продължило една седмица, като настъпило известно подобрене в общото му състояние. Походката му обаче останала несигурна и леко накуцваща.

Чувствал се неуверен и изпитвал страх при качване в автомобил, каквито усещания не е имал преди описаното ПТП. Произшествието е увредило не само физическото му здраве, но е довело и до психическа нестабилност и несигурност в него, до неувереност в собствените му способности, до видими недостатъци и дефекти във външния му вид, уронващи самочувствието му. В обобщение посочва, че налице са претърпени от ищеца неимуществени вреди, изразяващи се в причинените му сериозни травматични увреждания вследствие описаното ПТП, настъпило по вина на застрахования водач. Претърпените неимуществени вреди от ищеца в резултат на описаното ПТП, оценява на сумата 120 000лв./сто и двадесет хиляди лева/.

Излага, че освен гореописаните неимуществени вреди - болки и страдания от процесното ПТП, в пряка причинна връзка с получените травми от него, Д. М. С. е претърпял и имуществени вреди в размер на 2415.40лв./две хиляди четиристотин и петнадесет лева и четиридесет стотинки/, представляващи направените разходи от него за лечението му болничен престой, закупуване на дълъг пирон Енос, медикаменти, консумативи и др.

Посочва, че от представения Констативен протокол за ПТП с пострадали лица, изготвен във връзка с процесното ПТП, както и от направената справка в електронния сайт на Гаранционен фонд се установява, че към 21.01.2024г./датата на ПТП/за посочения по-горе **т, с рег.№ **, рег.№ **. управляван от виновния водач М. А. М., ЕГН: *****, има сключена застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите в ***, валидна от 18.10.2023г. до 17.10.2024г. Съгласно разпоредбите на КЗ с договора за задължителна застраховка „ гражданска отговорност на автомобилистите“ застрахователят се задължава да покрие в границите на определената в

договора застрахователна сума отговорността на застрахования за причинени от него имуществени и неимуществени вреди, претърпени при ПТП.

Застрахователят по задължителна застраховка „гражданска отговорност“ покрива отговорността на застрахования за причинените на трети лица неимуществени и имуществени вреди вследствие на телесно увреждане или смърт. Увреденото лице спрямо което застрахованият е отговорен, има право на пряк иск срещу застрахователя по „гражданска отговорност“.

Излага, че в изпълнение на разпоредбите на чл.498, ап.1 и чл.496, ап.1 от КЗ, на 14.02.2024г. ищецът чрез упълномощения си адвокат, е изпратил уведомление до ответното дружество за настъпилото застрахователно събитие и е предявил писмена застрахователна претенция по задължителна „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Към застраховка застрахователната претенция са приложени всички документи, с които той е разполагал за настъпилото ПТП, включително съставения Констативен протокол за ПТП, като изрично е посочена и банкова сметка по която да бъде преведено определеното му застрахователно обезщетение. Претенцията е била получена от ответното дружество на 14.02.2024г., видно от приложената обратна разписка.

Посочва, че с писмо изх.№НЦ-1481/27.02.2024г., пострадалото лице е било информирано, че претенцията му за изплащане на застрахователното обезщетение е получена, като в тази връзка е заведена щета № **** ПТП от дата 21.01.2024. Без валидно правно основание и при превратно упражняване на правата си по чл. 106 ал.3 КЗ, застрахователят е поискал от ищеца допълнителни документи, с ясното съзнание, че същите не са били изготвени към този момент и с които той очевидно не е разполагал. С аналогично съдържание е и последвалото Писмо изх.№ НЦ-3202/10.05.2024г.

С него, ответното дружество е съобщило на ищеца, че не били ангажирани безспорни доказателства относно вината на водача на застрахования автомобил, поради което отказал изплащането на дължимото застрахователно обезщетение.

Посочва, че с оглед на изложеното, след изпълнението на задължението по чл.380 КЗ и предвид постановения отказ за изплащане на обезщетение, поради което до датата на депозиране на исковата молба, ищецът не е получавал каквото и да е обезщетение за претърпените вреди в резултат на настъпилото ПТП на 21.01.2024г., за него е налице правен интерес от предявяване на настоящите икове.

Моли да се постанови съдебно решение, с което да бъде осъден ***, ЕИК: *** да заплати на Д. М. С., ЕГН-***** следните суми: 120 000 лв./сто и двадесет хиляди лева/, представляваща обезщетение за неимуществени вреди от претърпени болки, страдания и дискомфорт, вследствие телесни увреждания, причинени при ПТП, настъпило на 21.01.2024г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 14.02.2024г. датата на уведомяването на ответника за настъпилото застрахователно

събитие до окончателното изплащане на обезщетението; 2 415.40 лв./две хиляди четиристотин и петнадесет лева и четиридесет стотинки/, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, изразяващи се в заплатените от ищеца разходи за закупуване на дълъг пирон Енос, болничен престой, рехабилитации, медикаменти, консумативи и др., вследствие телесни увреждания, причинени при ПТП, настъпило на 21.01.2024г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 14.02.2024г., датата на уведомяването на ответника за настъпилото застрахователно събитие до окончателното изплащане на обезщетението.

Моли на основание чл.38 ап.2 от Закона за адвокатурата, да бъде осъдено ответното дружество да заплати на Адвокатско дружество Т. и **, с ЕИК***, със седалище и адрес на управление гр.**, *** дължимото адвокатско възнаграждение за оказаната безплатна правна защита на ищеца.

На основание чл. 127 ап.4 ТПК посочва следната банкова сметка за плащане на всички дължими суми от ответника в полза на ищеца по делото: „**, IBAN: BG**, с титуляр Д. М. С..

С отговора на исковата молба ответникът оспорва исковата молба на Д. М. С., ЕГН*****, с адрес: с. ***, ***, с която ищецът е предявил срещу **** иск за обезщетение за неимуществени вреди от 120 000 лева, ведно със законна

лихва, считано от 14.02.2024 г. до окончателното изплащане на обезщетението, както и иск за обезщетение за имуществени вреди до 2415,40 лева, ведно със законна лихва, считано от 14.02.2024 г. окончателното изплащане на обезщетението.

Оспорва твърденията, че ищецът е предявил надлежна застрахователна претенция, както и че ответникът е упражнил превратно правата си по чл.106 КЗ. Отделно от това, ищецът изобщо не е предявил застрахователна претенция за имуществени вреди. Това е видно от обстоятелствената част на застрахователната претенция - липсват твърдения за претърпени имуществени вреди, поради което категорично недостатъчно е само да бъде поискано обезщетение, без да бъде посочено в какво точно се изразяват тези имуществени вреди. Предявените обективно съединени искове са недопустими и по следните причини. Налице е съществено несъответствие между заявените със застрахователната претенция факти и обстоятелства, с които са обосновани твърдените неимуществени вреди и тези, описани в исковата молба. Предявяването на писмена застрахователна претенция пред застрахователя съставлява задължителна положителна процесуална предпоставка за надлежното упражняване на правото на иск от ищеца. Тоест, предмет на делото могат да бъдат само и единствено фактите и обстоятелствата, за които ищецът е предявил писмена застрахователна претенция. Предмет на настоящото производство не могат да бъдат факти и обстоятелства, респ. травматични увреждания и неимуществени вреди, които не са били заявени пред застрахователното дружество. По тази причина моли

да се остави без разглеждане предявения от ищеца иск, който се основава на твърдения, свързани с факти и обстоятелства, респ. травматични увреждания и неимуществени вреди, за които ищецът не е предявил надлежна писмена застрахователна претенция. Счита, че в посочените части исковата молба следва да бъде върната на ищеца, искът му да бъде оставен без разглеждане, производството по делото, в тази му част, да бъде прекратено. В тази хипотеза, на основание чл.78, ал.1, т.4 ГПК ответното застрахователно дружество има право на разноски, които моли да му бъдат присъдени. В случай че не се прекрати производството в посочената му част, то счита, че за тези факти и обстоятелства, респ. за тези травматични увреждания и неимуществени вреди, за които ищецът не е предявил застрахователна претенция, не следва да бъдат събирани доказателства, тъй като същите се явяват неотнормирани към правния спор, респ. не могат да бъдат предмет на делото. Съгласно задължителна съдебна практика на ВКС, инкорпорирана в Решение № 133 от 19.11.2020 г., ВКС, ТК, II т.о., постановено по т.д.№2306/19 г. „Предметът на иска се определя от ищеца в исковата молба чрез посочване на правопораждащите юридически факти и заявеното искане. Съгласно константната практика, обективизирана в постановените по реда на чл. 290 ГПК решение № 480/12 от 23.04.2013г. по гр. д. № 85/2012г. на ВКС, ГК, IV г. о., решение № 9/02.02.2018 г. по гр. д. № 1144/2017г. на ВКС, ГК, III г. о. и решение № 38/07.03.2018 г. по гр. д. № 2126/2017г. на ВКС, ГК, IV г. о., обезщетението за вреди от деликт е за увреждане на неимуществени права, блага или правнозащитими интереси. Когато се твърди причиняване на болки и страдания над обичайните за такъв случай или конкретно увреждане на здравето, психиката, а също и други специфични увреждания с оглед конкретни обстоятелства, личността на увредения, обичайната му среда или общественото положение, то тогава те трябва изрично да бъдат посочени в исковата молба, за да могат да станат част от предмета на иска, ответникът да има възможност да отговори, а съдът при равнопоставеност на страните да събере доказателства.".

Счита, че предявеният иск за неимуществени вреди е недопустим на още едно основание. Освен, че застрахователната претенция е несъответна на твърденията в исковата молба, касаещи описанието на претърпените от ищеца неимуществени вреди, в застрахователната претенция липсва искане за определяне и изплащане на конкретен размер на обезщетението за неимуществени и имуществени вреди. Счита, че ищецът е бил длъжен да посочи какво по размер обезщетение претендира от застрахователя както за неимуществените вреди, така и за имуществените вреди. Такова задължение ищецът има, тъй като размерът на претендираното обезщетение, което той впоследствие е предявил пред съда, следва задължително да отговаря на размера на претендираното пред застрахователното дружество обезщетение.

Цената на иска е задължителен елемент от съдържанието на исковата молба при осъдителни иски, поради което и застрахователната претенция, която е базата, на която се основава искът, следва да съдържа и конкретно

искане за точно определен размер на обезщетението. Това е така и по още една причина.

При иск за обезщетение за неимуществени вреди, размерът му се определя от съда по справедливост. Въпреки това, задължителен елемент от съдържанието на исковата молба по предявен такъв иск е цената на иска, тоест, точният размер на претендираното обезщетение. Пред съда не може да се иска да определи обезщетението по справедливост, без да е посочен точен размер, който ищецът претендира. Такава конструкция сега действащият ГПК не предвижда. Напротив, при липса на посочен размер на претендираното обезщетение, исковата молба ще бъде нередовна и оставена без движение.

В този смисъл посочва, че застрахователната претенция задължително следва да съдържа искане за плащане на обезщетение в конкретно определен от молителя размер. Счита, че ищецът е бил длъжен да посочи какво по размер обезщетение за неимуществени и имуществени вреди претендира от застрахователя. Такова задължение ищецът има, тъй като цената на исковете /размерът им/ за неимуществени и имуществени вреди, които той впоследствие е предявил, следва задължително да отговарят на размера на претендираното пред застрахователното дружество обезщетение. Цената на иска е задължителен елемент от съдържанието на исковата молба при осъдителни иски, поради което и застрахователната претенция, която е базата, на която се основава искът, следва да съдържа и конкретно искане за точно определен размер на обезщетението от ищеца. Това е така и по още една причина. При иск за обезщетение за неимуществени вреди, размерът му се определя от съда по справедливост. Въпреки това, задължителен елемент от съдържанието на исковата молба по предявен такъв иск е цената на иска, тоест, точният размер на претендираното обезщетение. Пред съда не може да се иска да определи обезщетението по справедливост, без да е посочен точен размер, който ищецът претендира. В този смисъл, застрахователната претенция също задължително следва да съдържа искане за плащане на обезщетение в конкретно определен от молителя размер на обезщетенията.

Това задължение на ищеца следва и от задължителната съдебна практика на ВКС, инкорпорирана в постановеното по реда на чл.290 ГПК Решение № 167 от 30.01.2020 г. рна ВКС, ТК, И т.о., по т.д.№2273/2018 г., съгласно което: „Според чл.496, ал.2 КЗ, произнасянето на застрахователя в лимитирания от чл.496, ал.1 КЗ тримесечен срок, може да се изрази: или 1/ в определяне и изплащане на размера на обезщетението, или 2/ в отказ за плащане, поради - а/ доказано основание за отказ за плащане на обезщетението; б/ липса на пълно доказване на основанието на претенцията или на размера на вредите, като в последния случай отказът за плащане може да бъде и частичен - само по отношение на недоказания от общо претендирания размер на вредата.". С посоченото решение ВКС дефинитивно е приел, че задължителен елемент от застрахователната претенция е посочването на точния размер на обезщетението за неимуществени вреди, което се претендира.

Посочва, че исковата молба е нередовна на няколко отделни основания.

Ищецът на е посочил имената на участвалите в ПТП водачи. Излага, че в исковата молба липсват твърдения за механизма, по който ищецът е получил травмите, а това обстоятелство е от съществено значение за организиране и реализиране правото на защита на ответника. Исковата молба е нередовна, тъй като не е посочено на кое място в автомобила е пътувал ищецът, а това обстоятелство е от съществено значение за правния спор и провеждане на насрещно доказване и доказване възражението за съпричиняване на ответника.

Посочва, че исковата молба е нередовна в частта ѝ, касаеща предявения иск за имуществени вреди, тъй като липсват точни и ясни твърдения, от които да може да се установи за какво точно са платени отделните суми по всеки от касовите бонове.

Моли да бъде оставена исковата молба без движение до уточняване на посочените обстоятелства чрез навеждане на точни твърдения в посочените аспекти, с предупреждение за ищеца, че в случай че не отстрани констатираните нередовности исковата му молба ще бъде върната.

Оспорва изцяло исковете по основание и размер. Оспорва наличието на елементите от фактическия състав на непозволеното увреждане, установяването на които е функционално свързано с възникване задължение за застрахователя да плати застрахователно обезщетение.

Оспорва изцяло всички твърдения на ищеца за наличието на различни по вид, характер и интензитет негативни засягания на неимуществената му правна сфера.

Счита, че с поведението си ищецът Д. М. С. е допринесъл в посочената по-долу степен за настъпване на вредоносния резултат и в частност за получените от него травматични увреждания и претърпените от него неимуществени и имуществени вреди.

Посочва, че ищецът е допринесъл с поведението си за настъпване на вредоносния резултат, в частност за получаване на травматичните увреждания и претърпяване на неимуществените и имуществените вреди, за които претендира обезщетения, тъй като е пътувал в автомобила без поставен обезопасителен колан, въпреки че автомобилът е бил фабрично оборудван с колани за всички места в автомобила. В случай че ищецът е пътувал с поставен колан, той не би получил травматичните увреждания и нараняванията, които е получил или пък ако би получил някакви травми и наранявания, то та биха били в много по-лека, до незначителна степен, както и не би претърпял имуществени вреди.

Посочва, че ищецът Д. С. е нарушил разпоредбата на Чл.137а, ал.1 ЗДВП, съгласно която „Водачите и пътниците в моторни превозни средства от категории М1, М2, М3 и N1, N2 и N3, когато са в движение, използват обезопасителните колани, с които моторните превозни средства са

оборудвани.". Съгласно § 6, т.47 от допълнителните разпоредби на ЗДвП "Обезопасителен колан" (колан седалка, колан) е комплект от ленти с осигуряваща ключалка, регулиращи устройства и присъединителни приспособления, които могат да се закрепват към моторното превозно средство и са предназначени да намалят риска от увреждане на потребителя чрез ограничаване подвижността на тялото му в случай на сблъскване или внезапно намаляване скоростта на превозното средство. Такъв комплект обикновено се определя като "комплект колан", понятие, обхващащо и всяко устройство за преобразуване на енергия или прибиране на колан."

Автомобилът, с който е пътувал Д. С. е бил фабрично оборудван с обезопасителни колани, поради което и на основание посочената правна норма, в качеството си на пътник, ищецът е бил длъжен да пътува с поставен обезопасителен колан. Автомобилът, в който е пътувал Д. С. е категория М 1. Това е Установено в разпоредбата на Чл. 149, ал.1, т.2, б. „а" ЗДвП, съгласно която: „За нуждите на одобряването на типа, превозните средства се делят на следните категории, обозначени с латински: категория М - моторни превозни средства, проектирани и конструирани основно за превоз на пътници и техния багаж: а) категория М 1 - превозни средства от категория М с не повече от 8 места за сядане, без мястото за сядане на водача; в превозните средства от категория М 1 няма място за стоящи пътници; броят на местата за сядане може да бъде ограничен до едно (мястото сядане на водача);".

Излага, че в съдебната практика на ВС и ВКС е прието, че съпричиняване/допринасяне от пострадалия е налице винаги, когато с определени негови действия или бездействия /поведение/ той обективно е допринесъл за настъпване на вредите. Съгласно тази практика е достатъчно конкретното действие, респ. бездействие, с което пострадалият е допринесъл, да води до настъпване на вредоносния резултат, като го обуславя в някаква степен, без със същото да се нарушават определени правни норми. Степента на принасяне допринасяне /съпричиняване/ на вредите следва да бъде отчетена от съда.

С настоящия отговор заявява евентуално възражение за съпричиняване, имащо описаните по-горе проявления на поведението на Д. С., което моли да бъде прието за съвместно разглеждане заедно с предявените срещу ответника обективно съединени иски и в случай че съдът приеме, че на ищеца се дължи обезщетение за имуществени и/или неимуществени вреди, то размерът му да бъде намален със степен не по-малка от 55%.

Моли да бъдат отхвърлени изцяло предявените от ищеца обективно съединени иски за осъждане на застрахователното дружество да му плати обезщетение за имуществени и неимуществени вреди, ведно със законна лихва, като неоснователни. Евентуално, в случай че съдът приеме, че на ищеца се дължи обезщетение, моли да бъде уважено заявеното с настоящия отговор възражение за съпричиняване и да намалите с 55% определеното на ищеца обезщетение за имуществени и/или неимуществени вреди.

Претендира разноски.

По делото не е постъпила допълнителна искова молба от ищеца.

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите на страните намира за установено следното:

Страните не спорят, че на 21.01.2024 г., около 19.55ч. на *** /в участъка над ж.п. надлез/, в тъмната част от денонощието, е възникнало пътно транспортно произшествие /ПТП/ при което са причинени тежки травматични увреждания на ищеца Д. С., в качеството му на пътник в лек автомобил „БМВ 320Д“, с рег. № ***.

С определение от 12.05.2025г. по НОХД № 1223/2025г. по описа на Районен съд - **, съдът е одобрил постигнатото споразумение между страните, с което е обвиняемият М. А. М., ЕГН***** се е признал за виновен в това, че при управление на МПС- лек автомобил **т, с рег. № ** е нарушил правилата за движение, визирани в ЗДвП и по непредпазливост е причинил средна телесна повреда на три лица, като по отношение на Д. М. С. е причинена двустепенна средна телесна повреда, изразяваща се в многофрагментно счупване тялото на дясна бедрена кост, причинило трайно затруднение на движенията на десния долен крайник, за срок по-дълъг от 30 дни; травма на корема с установени разкъсвания на черва и хемоперитониум, причинило разстройство на здравето, временно опасно за живота.

Обстоятелствата, установени с цитирания съдебен акт, а именно настъпилото ПТП, виновността на водача на лек автомобил **т, с рег.№ **- М. А. М., претърпените вреди и причинно - следствената връзка са безспорно установени.

Към датата на ПТП лек автомобил марка, модел **т, с рег.№ **, управляван от виновния водач М. А. М., ЕГН *****, има сключена застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите в **, валидна от 18.10.2023г. до 17.10.2024г.

С писмо изх.№ НЩ-1481/27.02.2024г., пострадалото лице е било информирано, че претенцията му за изплащане на застрахователното обезщетение е получена, като в тази връзка е заведена щета № ****

ПТП от дата 21.01.2024г.

С оглед изясняване на спора от фактическа страна, по делото е **назначена комплексна съдебномедицинска и автотехническа експертиза**, чието заключение не е оспорено от страните и се възприема от съда. Въз основа на събраните доказателства вещото лице – автоексперт е установило, че мястото на удара между двете МПС спрямо елементите на пътя се намира:

- По дължина на пътното платно - на около 15,00 - 15,30 м северно от линията на ориентира;

- По ширина на пътното платно - на около 7,45 - 8,30 м западно от източната граница на платното за движение.

Мястото на удара се намира в източната лента от общо две пътни ленти, предназначени за движещите се ПС в посока от север на юг.

Към момента на удара са контактували челните състави на л.а. Фолксваген и челните десни състави на л.а. БМВ.

Ударът, настъпил между предните челни състави на л.а. Фолксваген и челните десни състави на л.а. БМВ е челен кос.

В резултат на удара, л.а. Фолксваген се е завъртял около вертикалната си ос по часовата стрелка, изминал е 2,20 м от мястото на удара и се е установил в покой, с предните си състави насочени на югоизток, така както е описан в протокола за оглед на местопроизшествието и нанесен в мащабната скица.

В резултат на удара, л.а. БМВ се е завъртял около вертикалната си ос по часовата стрелка и въртейки се е продължил движението си в посока на югоизток. Настъпил е удар в задните му десни части с предна лява част на л.а. ***, който към този момент се е намирал в дясната/източната пътна лента в посока от юг на север, а водачът му е задействал аварийно спирачната система. Автомобил БМВ е изминал около 7 м от мястото на удара и се е установил в покой, с предните си състави насочени на североизток, така както е описан в протокола за оглед на местопроизшествието и нанесен в мащабната скица.

Автомобил БМВ 320 Д с рег. № ***, VIN: *** е снабден с въздушни възглавници - фабрична конфигурация (2000 г.)

Общо 6 въздушни възглавници:

- Фронтална - за водача (във волана);
- Фронтална - за пътника отпред (в таблото);
- Странична - за водача (в облегалката на седалката);
- Странична - за пътника отпред (в облегалката на седалката);
- Тип „Завеса“ - лява страна (в покривната конструкция над вратите);
- Тип „Завеса“ - дясна страна (в покривната конструкция над вратите).

Автомобил БМВ 320 Д, с рег. № *** е оборудван с триточкови инерционни предпазни колани за всички места на пътниците и за водача.

Вещите лица посочват, че ищецът е пътувал на *предна дясна седалка, до водача*. В медицинската документация няма описани следи от поставен колан, но само наличието на колана при описания механизъм на ПТП може да обясни тежката коремна травма.

След ПТП ищецът се е намирал в купето на автомобила. Изваден е от него при спасителни действия, след изрязване на предна дясна врата.

Данните по протокола за оглед на местопроизшествие сочат наличие на тежки деформации в предна дясна част на купето на л.а. БМВ с навлизане в значителна степен навътре в купето, силно изразени в зоната на пътника отпред вдясно. На снимковия материал от фотоалбума към ДП и на снимковия

материал от огледа на л.а. БМВ се възприемат тези деформации. Предпазният колан на пътника отпред вдясно е в разпънато положение.

Вещите лица са категорични, че травматичните увреждания на ищеца са получени при правилно поставен предпазен колан. Тежката коремна травма се обяснява с опресията, която коланът е упражнил върху гръдно коремната част от тялото му. При ищеца не са констатирани травми, които да са получени при свободното движение на тялото му.

От Наказателното дело се добива представа, че за изследване наличието на упойващи вещества или наркотици и техните производни са изпратени до лабораторията към Националния институт по криминалистика при МВР и центъра за експертни криминалистични изследвания, две епруветки с кръв от лицето М. М. и един контейнер с урина.

В представената за изследване кръв на М. М. не е било установено наличие на упойващи вещества, лекарствени средства и наркотични вещества, включени в списъците на приложения към чл. 3 от Наредба за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични във връзка с чл.3 от ЗКНВП.

В представената урина взета от М. А. М. се доказва наличие на амфетамин, метамфетамин, метаболити на кокаина.

Наличието на амфетамин в урината, но липсата в кръвта се интерпретира така:

- употребата е била преди известно време. Амфетаминът се задържа в кръвта между 12 и 24 ч. В урината се задържа по-дълго-1-3 дни. Това значи, че веществото не циркулира в кръвта, но организма още го излъчва.

- липсата в кръвта обикновено означава, че към момента на изследване няма активно действие и няма остра интоксикация.

В съдебномедицински контекст положителната урина плюс отрицателната кръв се тълкува като предходна употреба, но не и като съС.ие под въздействие.

При ПТП от 21.01.24 г. в гр. Ст. Загора ищецът Д. С. като пътник пътуващ в л.а. БМВ 320 Д е получил следните травматични увреждания:

- счупване на дясната бедрена кост в зоната на трохантерите/пертрохантерна фрактура/;

- контузия на коремната кухина с руптура мезото и лезия на тънкото черво-йеюнуум и хемоперитонеум.

Вещото лице е посочило, че руптурата на коремен орган предизвиква бавно но неспирно кръвотечение в коремната кухина. По този механизъм то довежда до няколко часа или дни до хеморагична/кръвоизливна/анемия. Това е тежко стресово съС.ие тъй като предизвиква намален достъп на кръв до жизнено важни органи - мозък, сърце и т.н. Ако по много бърз начин не се предизвика спиране на кръвозагубата и нейното компенсирание, може да настъпи летален изход. В този смисъл коремната травма при ищеца Д. С. е

била с голяма опасност за живота. При това със.ие жизнените показатели не са в стабилно сигурно със.ие и за това е нужно лицето/пациента да бъде преведен в медикаментозна кома. При това със.ие организмът се намира в със.ие на минимални жизнени показатели.

Във връзка с тежките травми, които е получил ищеца Д. С. е претърпял две големи оперативни интервенции: едната е свързана с преустановяването на коремния кръвоизлив, а другата е за възстановяването целостта на бедрената кост.

Видно от експертизата, двете операции са силно болезнени. Коремната операция води до няколкодневна чревна пареза, множество дренажни системи. Първите 5-7 дни след нея са свързани със силни болки, които затрудняват изправянето и всякакви движения. Болките са много силни и се купират чрез използването на аналгетици. Храненето е през венозна система - парентерално, а в по-късните дни, чрез сонда. По-чувствителното отслабване на болките става след 15-25 ден. Операцията по оперативното решение на бедрената фрактура е също свързана с болки. Те започват веднага след възстановяването на съзнанието/спиране на анестезията/ на ищеца/след операцията/ и продължават 20-25 дни. Тяхната интензивност е голяма. Също изисква и налага използването на аналгетици.

Видно от оп.пр.№ 63от 21.01.24 г., коремната операция е извършена под интубационна анестезия като след щателно почистване на оперативното поле по предното лице на корема е направен средно средИ. лапаротомия; установен е хемоперитонеума; ревизирана е коремната кухня и е намерена лезия на мезото на тънките черва и ограничена лезия на дисталната част на йеюна. Извършена е сутура-шев на мезото и на чревната лезия; лаваж на коремната кухня; щателно поливане на промивните разтвори; хемостаза; поставени са 5 дренажа; послойно възстановяване на оперативната рана; суха стерилна превръзка.

От оп. пр. №89 от 26.01.24 г. се установява, че оперативната интервенция за лечение на пертрохантерната фрактура на дясното бедро е извършена под интубационна анестезия, на екстензионна маса. С латерален достъп в областта на големия трохантер е достигнато до него, трепаниран е, репонирана е фрактурата, имплантиран е дълъг бедрен пирон-Екос, прокаран е през бедрения канал до дистално над коляното капаче, заключен е проксимално към бедрената шийка и дистално към бедрената кост в супракондилната зона. Промити са оперативните рани, затворени са с шев, сухи, стерилни превръзки.

Възстановяването от коремната операция е около 3-4 месеца, а от бедрената - 6 месеца.

На 26.02.26 г. съдебният експерт е извършил преглед на ищеца Д. С., който влязъл в кабинета му с бавна походка. При разговора с него се уточнило, че при продължителен преход има болки по задно външната страна на дясна ТБС. Също получава подобна болка когато спи на дясната си страна. По сила болките са умерени. Проведеното му оперативно лечение е дало положителен резултат. При измерване на дължината на двете бедра се

установява скъсяване на дясното с около 1см. По лицето белезите са вече избледнели. Също се вижда белег по външната повърхност на ДТБС с дължина около 6 см и втори по латералната повърхност на дясно бедро с вертикално разположение и с дължина 11см.

От медицинската документация, представена към ТД № 184/25 г. се установява, че ищецът е провел множество рехабилитационни курсове /5-6 на брой/.

От 29.01.25 г. до 06.02.25 г. се е рехабилитирал в Рехабилитационен център НВО.

От 26.02.25 г. до 05.03.25 г. е провел рехабилитационна програма в СБР-НК-Павел баня-ЕООД.

През м.09.25 г. също е провел курс на рехабилитация.

При прегледа на Д. С. са установени ограничени движения в различните равнини на:

- ДТБС - флексия 120 гр., екстензия-пълна, външна ротация 25 гр. /норма 35 гр./; вътрешна ротация 15 гр. /норма/; абдукция 40 гр. /норма/, аддукция 20 гр. /норма/. От тук се вижда, че флексията е чувствително по-ограничена от нормалната, което обяснява провлачването на десния крак и дисбаланса на походката.
- ДКС - флексия до 135 гр. /норма/ - тя се постига само при легнато положение, а при опит да клекне когато коляното понася тежестта на тялото не може да флектира коляното до повече от 100-110 гр.; екстензия-пълна

При така определените амплитуди на движение в десните тазобедрена и колянна стави мнението на вещото лице е, че все още е необходима рехабилитация-поне 1-2 курса в санаториални условия.

Според експерта, извършените от ищеца Д. С. разходи в общ размер на 2415,40 лв. за медицински консумативи, остеосинтезни средства, рехабилитационни процедури, лекарства и други са във връзка с лечебния процес на двете основни травми,

С оглед установяване на релевантните факти и обстоятелства по делото са събрани гласни доказателства.

В качеството на свидетели по делото са разпитани **** - съответно майка и приятелка на ищеца. От показанията им се установява, че след ПТП ищецът е откаран в болница в критично състояние, с реална опасност за живота.

Направена му е коремна операция, след която е поставен в медикаментозна кома на изкуствено дишане в продължение на четири дни. След престоя му от четири дни в интензивното отделение, пациентът е бил преместен в Клиниката по ортопедия и травматология, като свидетелката **** е била негов придружител в следващите 30 дни от болничния му престой. През този период С. не бил адекватен, бил неподвижен, в безпомощно състояние, на изкуствено хранене, осъществявано чрез поставен абокат на врата. Нуждаел се денонощно от чужда помощ, тъй като можел да движи само дясната си ръка и левия си крак. След 10 дни ищецът е преместен в отделението по рехабилитация, където след 2-3 дни за първи път станал от леглото. Постепенно започнали да го изправят и да го учат да ходи, отначало с проходилка, после с две патерици. След 20 дни е изписан, като се върнал в родното си село ***, където грижите за него били поети изцяло от неговата майка. Ищецът продължил да бъде изцяло зависим от нейните грижи в продължение на 3-4 месеца. В продължение на около 6 месеца, Д. С. ползвал две патерици, а още месец - една, като трябвало да пази оперирания крак.

През 2025г. ходил три пъти на физиотерапевтични процедури, както и няколко пъти на лекар без направление. Независимо от положените усилия, възстановяването е непълно. Ищецът продължава да има ограничени движения с оперирания крак, накуцваща походка поради скъсяване на крака, не може да вдига тежко и бързо се уморява. Продължава да изпитва болка и се налага да взема болкоуспокояващи лекарства.

От показанията на свидетелката **** също се установява, че възстановителният период на ищеца бил тежък и мъчителен. Ищецът бил в тежко емоционално състояние, което тя определя като психически срив. Това я мотивирало лятото да го заведе за два дни на море, за да може да възстанови духа си. Потвърждава изцяло казаното от свидетелката **** относно проведените многобройни физиотерапевтични процедури, а така също и че все още ищецът не се е възстановил, защото продължава да има накуцваща походка и при него се наблюдава бърза умора след физическо натоварване.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

За да се ангажира отговорността на застрахователя по чл. 432, ал. 1 от КЗ, е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка "Гражданска отговорност", между прекия причинител на вредата и застрахователя, при спазване на изискванията на чл. 380 КЗ.

В случая, не е спорно наличието на валидно застрахователно правоотношение към датата на процесното ПТП на 21.01.2024 г., по силата на което, по силата на което *** е поело задължение да обезщети увредените лица при използването на застрахования лек автомобил марка и модел **т, с рег.№ ** по застраховка „Гражданска отговорност“.

Ищецът депозирал претенция, получена от *** на 14.02.2024 г. , като е образувана застрахователна преписка № ****, по която застрахователят отказал да изплати обезщетение. Съобразно разпоредбата на чл. 498, ал.3 КЗ, във вр. с чл. 380 КЗ ищецът предявява настоящия иск срещу ***, което е пасивно легитимирано и се явява надлежна страна в настоящото производство, поради това съдът намира предявените иски за процесуално допустими.

На следващо място следва да са налице и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител - застрахован спрямо увреждения за обезщетяване на причинените вреди.

Съгласно разпоредбата на чл. 300 ГПК, влязлата в сила присъда е задължителна за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от деянието относно това дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца. По силата на чл. 383 от НПК, одобреното от съда споразумение за решаване на делото има последиците на влязла в сила присъда.

С оглед представеното по делото споразумение от 12.05.2025г. по НОХД № 1223/2025г. по описа на Районен съд - **, по делото безспорно се установи, че причинените на Д. М. С. травматични увреждания са в пряка и непосредствена причинна връзка с виновното и противоправно поведение на водача на водачът на л.а. марка и модел **Т, с рег.№ ** – М. А. М..

Поради това съдът приема, че деянието на водача на лек автомобил **Т, с рег.№ ** осъществява всички признаци /обективни и субективни/ на деликтния състав по чл. 45 от ЗЗД. Следователно отговорността на *** следва да бъде ангажирана, като предявените иски за неимуществени и имуществени вреди са доказани по основание.

Относно размера на иска за неимуществени вреди, съдът намира следното:

Съгласно чл. 52 от ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Справедливостта изисква претърпените болки и страдания на ищеца да бъдат надлежно и адекватно обезщетени. Понятието “справедливост” не е абстрактно. Според ПП на ВС на РБ № 4/23.12.1968 г. то е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се вземат предвид от съда при определяне размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства са характера на увреждането, начина на настъпването, обстоятелствата при които е станало, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания и др.

В настоящия случай от събраните доказателства по делото – съдебномедицинска експертиза и свидетелски показания, се установява, че при процесното ПТП Д. М. С. е получил тежки травматични увреждания, представляващи две самостоятелни средни телесни повреди, едната с реална опасност за живота на пострадалото лице. Болничния престой на ищеца бил продължителен, съпътстван с големи по интензитет болки и страдания, както и битови неудобства. Възстановяването от коремната операция е продължило около 3-4 месеца, а от бедрената - 6 месеца. Въпреки изминалото време и проведените многобройни рехабилитационни процедури, към настоящия момент ищецът не е възстановен. Установи се, че амплитудите на движение в десните тазобедрена и колянна стави са ограничени, походката е накуцваща, поради констатираното невъзстановимо увреждане - скъсяване с 1 см. на крака и продължаващи болезнени усещания.

Съдът, като взе предвид, тежестта на травмите, възрастта на ищеца към момента на ПТП – 23 години, неудобствата и ограниченията от личен, битов и социален характер, които е претърпял, болките и страданията, ограничените движения в дясна колянна и тазобедрена става, констатираното скъсяване на десния крак с 1 см, както и липсата на пълно възстановяване от полученото травматично увреждане, намира, че справедливо обезщетение за претърпените от Д. М. С. неимуществени вреди би била сумата от 120 000 лв.

По иска за имуществени вреди:

От представените фактури се установява, че ищецът е извършил разходи за медицински консумативи и медикаменти, потребителски такси и ортопедични стоки. Този факт е установен по делото с представените писмени доказателства, както и с приетото и неоспорено заключение на комплексната съдебномедицинска и автотехническа експертиза. С оглед установеното, искът за заплащане на обезщетение за имуществени вреди е основателен в претендиращия размер от 2 415.40 лв.

По възражението за съпричиняване.

Разпоредбата на чл. 51, ал. 2 ЗЗД предвижда възможност обезщетението за вреди от непозволено увреждане да се намали, ако самият пострадал е допринесъл за тяхното настъпване. От значение за определяне наличието и степента на съпричиняване на вредоносния резултат от страна на увреденото лице е съществуването на причин. връзка между поведението на пострадалия и противоправното поведение на делинквента, доколкото намаляване обезщетението за вреди от деликт не може да почива на предположения. Затова при въведено възражение за съпричиняване, винаги следва да прецени дали конкретните установени при условията на пълно и главно доказване, действия на пострадалия са допринесли за така настъпилата вреда – създали са условия или са я улеснили, и въз основа на тях да определи обективния принос на последния. Доказателствената тежест за установяването на твърдения правнорелевантен факт принадлежи на страната, която навежда това частично правоизключващо възражение, като доказването трябва да е пълно, съобразно правилата, предписани в нормата на чл. 154, ал. 1 ГПК.

От страна на ответното дружество е направено възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищеца, изразяващо се в непоставяне на обезопасителен колан.

От заключението на комплексната съдебномедицинска и автотехническа експертиза се установява, че травматичните увреждания на ищеца са получени при правилно поставен предпазен колан. Тежката коремна травма вещите лица обясняват с опресията, която коланът е упражнил върху гръдно коремната част от тялото му. При ищеца не са констатирани травми, които да са получени при свободното движение на тялото му.

Горните мотиви обуславят неоснователност на наведеното възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищеца.

По искането за присъждане на законна лихва:

Съгласно чл. 429, ал. 3, изр. 2 - ро КЗ вр. чл. 493, ал. 1, т. 5 и чл. 429, ал. 2, т. 2 КЗ, застрахователят дължи на увреденото лице лихвите за забавата на застрахования по застраховка "Гражданска отговорност", считано от по-ранната дата на уведомяване на застрахователя за настъпване на застрахователното събитие от застрахования делинквент или от увреденото лице, вкл. чрез предявяване от последното на застрахователна претенция, стига лихвите да са в рамките на лимита на отговорност на застрахователя, определен от размера на застрахователната сума.

В настоящия случай, ищецът претендира законна лихва от 14.02.2024 г. По делото е представено доказателство, че е предявена застрахователна претенция, получена от застрахователя на 14.02.2024 г. – застрахователна преписка № ****. Следователно съдът като съобрази посочените обстоятелства и при липса на други данни, следва да приложи разпоредбата на чл. 429, ал. 3 КЗ. Датата, от която следва да се присъди законната лихва е 14.02.2024 г., от датата на предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице.

С оглед изложеното, съдът намира, че следва ***, ЕИК: *** да заплати на Д. М. С., ЕГН ***** следните суми: 120 000 лв./сто и двадесет хиляди лева/, представляваща обезщетение за неимуществени вреди от претърпени болки, страдания и дискомфорт, вследствие телесни увреждания, причинени при ПТП, настъпило на 21.01.2024 г, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 14.02.2024 г. датата на уведомяването на ответника за настъпилото застрахователно събитие до окончателното изплащане на обезщетението; 2 415.40 лв./две хиляди четиристотин и петнадесет лева и четиридесет стотинки/, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, изразяващи се в заплатените от ищеца разходи за закупуване на дълъг пирон Енос, болничен престой, рехабилитации, медикаменти, консумативи и др., вследствие телесни увреждания, причинени при ПТП, настъпило на 21.01.2024 г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 14.02.2024 г, датата на уведомяването на ответника за настъпилото застрахователно събитие до окончателното изплащане на обезщетението.

По отговорността за разноски:

От представените по делото доказателства се установява, че на ищеца е предоставена безплатна правна помощ по реда на чл. 38, ал. 2 ЗАдв. Съгласно посочената разпоредба адвокатът, оказващ безплатно адвокатска помощ, има право на адвокатско възнаграждение, ако се касае за случай по чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА и ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски. С решение от 25.01.2024 г. по дело С-438/22 на СЕС е прието, че Наредба № 1/2004 г. за МРАВ е равнозначна на хоризонтално определяне на задължителните минимални тарифи, забранено от чл. 101 от ДФЕС, имащ директен ефект в отношенията между частноправните субекти и пораждащ правни последици за тях, поради което се явява нищожна. В този смисъл съдът е свободен да определи размера на дължимото адвокатското възнаграждение по своя преценка, съобразявайки се с приетите до настоящия момент критерии – фактическа и правна сложност на делото, обем на осъществената правна защита – написване на искова молба или подаване на отговор, явяване в съдебни заседания, представяне или не на писмени бележки по делото, както и броя на проведените съдебни заседания.

Поради това съдът намира, че с оглед фактическа и правна сложност на делото, обема на оказаната правна помощ на ищеца, адвокатското възнаграждение на представляващия го „Адвокатско дружество Т. и ***“

следва да бъде определено в размер на 15 840 лева с ДДС.

С оглед изхода на делото *** следва да заплати на „Адвокатско дружество Т. и ***“ адвокатско възнаграждение за осъществено представителство на Д. М. С. в размер на 15840 лв. с ДДС.

На основание чл.78, ал.6 от ГПК ответникът *** следва да бъде осъден да заплати в полза на Държавата, по бюджета на съдебната власт, държавна такса в размер на 4800 лв. по иска за неимуществени вреди и 96,62 лв. по иска за имуществени вреди.

Съгласно чл. 3-5 от Закона за въвеждане на еврото в Република България (ЗВЕРБ), решение (ЕС) 2025/1407 на Съвета от 8 юли 2025 година относно приемането на еврото от България, считано от 1 януари 2026 г. и Регламент (ЕС) 2025/1409 на Съвета от 8 юли 2025 година за изменение на Регламент (ЕО) № 2866/98 по отношение на валутния курс към еврото за България, към настоящия момент официална парична единица е еврото, равностойно на 1,95583 български лева. Поради това, всички горепосочени суми следва да се превалутират по правилата на чл.12-13 от ЗВЕРБ, тъй като решението е постановено след 01.01.2026г.

С оглед изложеното, следва ***, ЕИК: *** да заплати на Д. М. С., ЕГН **** следните суми: 61 355,03 евро /шестдесет и една хиляди триста петдесет и пет евро и три евроцента/ с легова равностойност 120 000 лв./сто и двадесет хиляди лева/, представляваща обезщетение за неимуществени вреди от претърпени болки, страдания и дискомфорт, вследствие телесни увреждания, причинени при ПТП, настъпило на 21.01.2024 г, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 14.02.2024 г. датата на уведомяването на ответника за настъпилото застрахователно събитие до окончателното изплащане на обезщетението; 1 234,97 евро /хиляда двеста тридесет и четири евро и деветдесет и седем евроцента/ с легова равностойност 2 415,40 лв. /две хиляди четиристотин и петнадесет лева и четиридесет стотинки/, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, изразяващи се в заплатените от ищеца разходи за закупуване на дълъг пирон Енос, болничен престой, рехабилитации, медикаменти, консумативи и др., вследствие телесни увреждания, причинени при ПТП, настъпило на 21.01.2024 г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 14.02.2024 г, датата на уведомяването на ответника за настъпилото застрахователно събитие до окончателното изплащане на обезщетението.

С оглед изхода на делото *** следва да заплати на „Адвокатско дружество Т. и ***“ адвокатско възнаграждение за осъществено представителство на Д. М. С. в размер на 8 099,89 евро /осем хиляди и деветдесет и девет евро и осемдесет и девет евроцента/ с легова равностойност 15840 лв. /петнадесет хиляди осемстотин и четиридесет лева/ с ДДС.

На основание чл.78, ал.6 от ГПК ответникът *** следва да бъде осъден да заплати в полза на Държавата, по бюджета на съдебната власт, държавна

такса в размер на 2 454,20 евро /две хиляди четиристотин петдесет и четири евро и двадесет евроцента/ с легова равностойност 4800 лв./четири хиляди и осемстотин лева/ по иска за неимушественни вреди и 49,40 евро /четиридесет и девет евро и четиридесет евроцента/ с легова равностойност 96,62 лв. /деветдесет и шест лева и шестдесет и две ст./ по иска за имушественни вреди.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ***, ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: **** да заплати на Д. М. С., ЕГН *****, с поС.ен адрес: с. ***, *** следните суми: **61 355,03 евро** /шестдесет и една хиляди триста петдесет и пет евро и три евроцента/ с легова равностойност 120 000 лв./сто и двадесет хиляди лева/, представляваща обезщетение за неимушественни вреди от претърпени болки, страдания и дискомфорт, вследствие телесни увреждания, причинени при ПТП, настъпило на 21.01.2024 г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от **14.02.2024 г.** датата на уведомяването на ответника за настъпилото застрахователно събитие до окончателното изплащане на обезщетението; **1 234,97 евро** /хиляда двеста тридесет и четири евро и деветдесет и седем евроцента/ с легова равностойност 2 415,40 лв. /две хиляди четиристотин и петнадесет лева и четиридесет стотинки/, представляваща обезщетение за претърпени имушественни вреди, изразяващи се в заплатените от ищеца разходи за закупуване на дълг пирон Енос, болничен престой, рехабилитации, медикаменти, консумативи и др., вследствие телесни увреждания, причинени при ПТП, настъпило на 21.01.2024 г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от **14.02.2024 г.**, датата на уведомяването на ответника за настъпилото застрахователно събитие до окончателното изплащане на обезщетението.

ОСЪЖДА ***, ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: **** да заплати на „Адвокатско дружество Т. и **“, БУЛСТАТ ***, със седалище и адрес на управление: гр. **, **** адвокатско възнаграждение за осъщественото представителство на Д. М. С. в размер на **8 099,89 евро** /осем хиляди и деветдесет и девет евро и осемдесет и девет евроцента/ с легова равностойност 15840 лв. /петнадесет хиляди осемстотин и четиридесет лева/ с ДДС.

ОСЪЖДА ***, ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: **** да заплати в полза на Държавата, по бюджета на съдебната власт, държавна такса в размер на **2 454,20 евро** /две хиляди четиристотин петдесет и четири евро и двадесет евроцента/ с легова равностойност 4800 лв./четири хиляди и осемстотин лева/ и **49,40 евро** /четиридесет и девет евро и четиридесет евроцента/ с легова равностойност 96,62 лв. /деветдесет и шест лева и шестдесет и две ст./ по иска за имушественни вреди.

РЕШЕНИЕТО е постановено с участието на трето лице-помагач на

страната на ответника **М. А. М., с ЕГН *******, с адрес: с. *******.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Пловдивския апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – **: _____